

[Jørgen Jørgensen.]

Tidspunkt, saa Valglisten kunde have været udarbejdet under eet, ogsaa af Hensyn til de Mennesker, der skal paa disse Lister nu. Det at komme paa en Tillægsliste er jo ikke en alt for ønskelig Stilling at komme i.

De Kategorier, der er taget med ind under Bestemmelserne her, hvor man giver Afkald paa Kravet om Tilbagebetaling af modtaget Kommnehjælp, er jo dem, der overhovedet kunde være Tale om, naar Kommnehjælp skal eftergives, og det skal jeg ikke indvende noget imod. Det har altid været en god demokratisk Politik at indsnævre Omraadet for Fattighjælps Virkning til det mindst mulige, man skal ikke, før det er nødvendigt, svække Menneskers Selvtillid eller bidrage til, at en stor Gruppe af Medborgere bliver sat uden for det normale Samfundsliv. Det vil altid være en Dødvægt i Samfundet, som ikke er ønskelig; og menneskelig set er det altid ødelæggende, naar Folk kommer uden for den almindelige Stilling, som deres Medborgere har i Samfundslivet.

Man har altid, ogsaa i kommunale Kredse, været interesseret i, at Begrebet Fattighjælp indsnævres til det mindst mulige. Nu har man ved Socialreformen i 1933 fastsat ganske bestemte Regler for Kommnehjælps Ydelse, og den Frihed for Kommunerne til at kunne skønne over de enkelte Tilfælde, som de havde tidligere, har de ikke i saa høj Grad mere, og det kan naturligvis ikke være anderledes, end at der ved disse meget faste Rammer forekommer Tilfælde, som, hvis Kommunen selv havde haft Afgørelsen, maaske vilde være blevet afgjort paa en noget anden Maade. Og Adgang til i særlige Tilfælde at kunne yde Støtte, uden at det faar Retsvirkninger af den ene eller anden Art, har Kommunerne ikke mere i saa høj Grad. Jeg tænker navnlig paa de Bestemmelser, der vedrører Sygehjælp, som Kommunerne maaske nok i nogle Tilfælde, hvis de havde haft Adgang til et friere Skøn, ikke vilde have udbetalt med de Retsvirkninger, som Sygehjælpen maa faa efter gældende Lov.

Alt det tilsammen fører til, at jeg ikke skal indvende noget imod, at man nu benytter denne Lejlighed til at ophæve Kravet om Tilbagebetaling af Kommnehjælp i de bestemte Tilfælde, som her er foreslaaet. Det gælder jo ikke Kommnehjælp taget som Helhed, men visse Kategorier af Kommnehjælp, som det allerede er nævnt her, og jeg kan derfor tilsige mit Partis Til-

slutning til, at Forslaget bliver gennemført her i Tinget, og skal anbefale det til Vedtagelse.

Alvilda Larsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Arbejds- og Socialminister for Fremsettelsen af dette Lovforslag. Jeg kan paa mit Partis Vegne med Glæde give Tilslutning til dets Gennemførelse. Vi har ikke een, men mange Gange givet Udtryk for den Opfattelse, at et saa vigtigt Spørgsmaal som Valgretten ikke skulde være afhængigt af Pengepungen, og jeg vil kun give Udtryk for et Ønske om, at vi ikke bliver staaende ved dette Forslag, der nu kommer som en Gave til en Del af Befolkningen i Anledning af Befrielsen, men at vi ogsaa med Hensyn til den fremtidige Hjælp, som skal udbetales til en Del af vore Borgere, kan naa dertil, at denne Hjælp aldrig faar Retsvirkninger som Tab af Valgret.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa en saadan Kategori som Enker og andre enligstillede Kvinder, som jo i mange Tilfælde er blevet ramt af disse Retsvirkninger. De har maaske pludselig staaet uden Forsørger, har været svagelige, har ikke haft den fornødne Kraft til ved eget Arbejde at tjene til Livets Ophold, har heller ikke været syge nok til at kunne opnaa Invaliderende og har derfor været henvist ene og alene til offentlig Forsorg; de har maaske hele deres Liv været stræbsomme og sparsommelige, og det har været meget uretfærdigt, at de er blevet straffet med Fratagelse af Valgretten. Jeg vil derfor udtrykke Haabet om, at vi i Fremtiden kan faa en saadan Ordning, at Retsvirkningerne aldrig bliver Fratagelse af Valgretten. Det maa ikke være saadan, at politiske Rettigheder skal være afhængige af den økonomiske Stilling i Samfundet.

Hvad angaar den ene Gruppe, som bliver undtaget, nemlig arbejdsmodvillige Personer og forsømmelige Forsørgere, vil jeg kun udtrykke Ønsket om, at denne Gruppe til sin Tid, naturligvis ikke nu, men engang i Fremtiden, maa blive behandlet saadan, at det ikke bliver et Skøn, der skal afgøre, om en Mand er arbejdsmodvillig eller forsømmelig Forsørger, men at det afgøres ved en Dom.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Hoff: Hvis det foreliggende Lovforslag kan tages som et Tegn paa, at Regeringen og de politiske Partier er inde-